

Poznam ljudi, ki novatorsko navdih-
njeni vedno nekaj prakticirajo.
Medtja ne štejem dobrotnih peda-
gogov, ki so izklesali našo srečno gene-
racijo. Tako je neki ljubitelj naturalizma
ponarejal bloke v študentski menzi. Ko
so mu poskušali dokazati krivdo, je
upravniku zagrozil z ječo in rotacijo nav-
zdol, ker je žalil njegov slikarski talent.
Med praktikanti je najbolj vidna osebnost
naš kolega Diki. Široka — slovenska
duša — to se takoj čuti: »Doživeti
moram nekaj svetlih kapelj življenja«, je
vedno govori.

Dolge ure je parkiral pred »Slonom«,
naslonjen na najbolj elegantne modele
tujih uživalcev naše ponižnosti. Imel je
oči, za briljantirane Italijančke z alfa-
romei in njihove nabrekle listnice, oči za
načičkane iepoličke, ki so si po pomlad-
nih naključjih popravljale svoje nogavič-
ke ob stoječih jagarčkih. Nato je nekaj
v njem škrtnilo, zaklokotalo in zabobne-
lo. Začelo se je: počutil se je kot zadu-
šeno makovo zrno.

»Praksa«, mu je šnila ideja. Pri stri-
cu — psihiatru si je preskrbel potrdilo
o delni prištevnosti k normalni človeški
rasi. Dušeslovec je strmel — prvič v nje-
govi praksi je prišel državljan z zmede-
nim kolesjem sam k njemu. Zato je Di-
ki potrdilo le težko dobil.

Naslednja etapa je bil vojni odsek:
»Molim?« in jekleno siv pogled odloč-
neža.

Diki se je bedasto zarežal, izvedel ne-
kaj twistovskih korakov, naredil zavoj
»locomotions«, ter pristal v dvojni priue-
ti pri košu za smeti. Nato je s kraljev-
sko kretnjo izročil potrdilo. Načelnik si
je snel očala ter izbuljenih oči zarjovel:

»Mirno!
»Dali znaš, s kim imaš posla?«
»Vem, vi ste Henrik VIII, sloviti žen-
skar iz Odisejade!«

Načelnik je planil pokonci, se oprijel
mize in zatuli:

»Izpred oči, vojne komisije in ljud-
stva! Kompletan idiot!

— Voljno!!!
Tako je Diki dobil vizo.

PRAKSA

Dve leti nismo slišali zanj. Govorilo se
je, da dela v neki nemški tovarni. Da ga
je tovarnar skoraj posinovil, da je kan-
didiral za župana in hujše, neponovljive
resnice. Mati mu je pošljala dvajset-
kilogramske pakete. Slovenska praščere-
ja je utrpela v tem usodnem obdobju
velikanske izgube. Oče ga je svaril
pred lahkimi ženskami, politiko in ropar-
ji. Na nekem mednarodnem sejmu so Di-
kija prikazovali kot človeka, ki dela 166
ur na dan. Tega doma niso nikoli izve-
dli.

Pri povratku ga je sprejela vaška god-
ba. Polovica prebivalstva je jokala: iz
preračunljivosti in nepreračunljivosti, iz
zavisti ali zlobe, iz ponosa in obžalova-
nja nad ubogim slovenskim fantom, ki
si je primučil blagostanje. Nato je pri-
šel finale: materi je podaril stroj za mlet-
je mesa, sestri novo pudrnico z Romij
Schneider, očetu tri kilograme pornogra-
fskih revij. Bratcu »pištolco« na vodo.

Nato je izginil neznano kam. Devize
je posadil v plodno zemljo in iz črne pr-
sti so zrasli dinarčki, ki so bogato obro-
dili. V Rožni dolini je kupil polovico hi-
šice, narejene v gotskem stilu. Okrog hi-
še pinije. Med pinijami klopca. Ob klop-
ci vodomet, ob vodometu golobi in osta-
la perjad. Vse kot v filmu... Človek bi
se kar zasanjal...!

Gospodinja je podaril velik, zlat pr-
stan, da je zamizala na obe očesi. Ko ji
je podaril še ročaj sesalca za prah, je po-
polnoma ogležala. Zelo značilno...

Opredelil je dve sobici z desetimi po-
steljami in svetniškimi slikami ter si ku-
pil star naslanjač. »Oddajam sončne so-
be z azurno pobarvanimi stenami po
smešnih cenah.« Mlade zakonice je odkla-
njaj. Imel je idejo o ljubezni do bližnje-
ga, ker je nekoč bral Dostojevskega. Za

najemno se je običajno s podnajemniki
prijazno pogovoril: nikoli mu ne bodo
plačevali v gotovini, pač pa mu bodo po-
vrnili s kavico, kosilcem, likerčkom ali s
čim podobnim — nče se slučajno sreča-
jo...«

Prvi mesec je Diki spil 366 kav, 437 li-
kerjev, pojedel 200 kosil in spil 12 litrov
vina. »Tigrovo mleko«. Kupil si je tri pa-
re čevljev in kuitja. Svoje ovčke je pre-
senečal na najbolj presenetljivih krajih
— celo v Operi. Ovčke v stiski so kmalu
odkrile, da ima stanovanje še stranski
vhod. Diki pa si je najel mulca in ga po-
staveh ob omenjenih javala. Tako se je po
ptelih omejenih pojavljal pri teh ali
onih vratih. Zrtve je ogovarjal: »Lep
dan, kajne!« To je pomenilo, da bi rad
šel na kosilo. Če je dejal: »Dež bo!« so
vsi vedeli, da je žejen kot zemlja. Kadar
pa je govoril o modri, so mu posojali de-
nar.

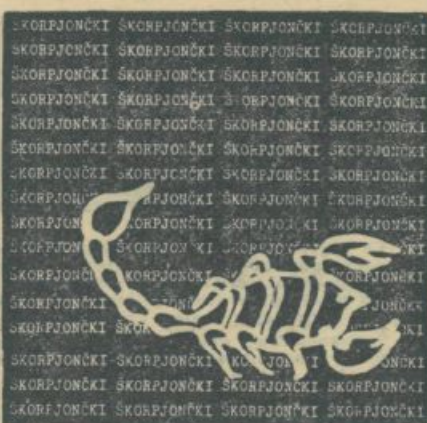
Nekateri so se osveščali, drugi one-
sveščali. Prvi so pobasali kovčke, drugi
so ostali pod azurnim stropom še mesec
ali dva. Kandidatov ni nikoli zmanjkalo.
Diki bi dočakal častljivo in čedno star-
ost stare bajte, če ga ne bi gljotiniral
neki krojaški mojster, ki je imel idejo,
bleščečo kot iglo.

Vrgla sta na cesto preostale podnajem-
nike, »da bosta zazidala nadstropje višje,«
sta dejala. Po nekaj dnevih so drdrali ši-
valni stroji pod azurnim stropom Diki-
jevega dela hiše. Miniaturni potres...
Drdrati, drdrati, drdrati so, noč in dan. Di-
ki se je vračal pozno, vse bolj pozno. Na-
to je raje spal pri kolegih. Ker mu je
krojač zapretel s policijo, če ga vrže ven,
je podal ostavko. Za denar od prodane-
ga dela bajte je spoznal svojo lepo do-
movino in sedaj prosi za štipendijo...
Komisija pa se smeklja...

V predmestju je hišica. Med pinijami!
V gotskem slogu. Pinije, klopca — vse
kot v filmu. Le ob vhodu hiše visi skro-
men napis:

»Azurno krojaštvu«
— Svetlina Bodež —
(krojaški mojster)

Ivan Cimerman

GLUHI DOPISNIK

Delo je objavilo poročilo o prvomaj-
ski paradi iz Beograda. Dopisnik je
pravilno ugotovil, da so malčki s har-
monikami iz Sentvida nad Ljubljano
korakali v sprevodu in zaigrali pred
tribuno. Le v naslovu zaigrane pesmi
se je zmotil. Res je, da je lepo biti v
naši domovini mlad, toda zaigrali so
Pesem o Titu.

STROGO ZAUPNO

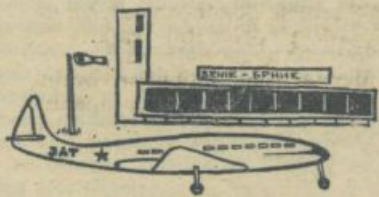
V prvomajski paradi so se pred očmi
tujih vojaških stašev in mnogih dru-
gih vrstila tudi nova orožja, s kateri-
mi je oborožena naša armada. Televi-
zijski poročevalci in novinarji so se
skrbno izogibali povedati izvor teh
orožij, čeprav je bilo očito, da so ti-
sti, ki bi jih ta informacija peknila in
s katero bi se morda lahko okoristili,
orožja dobro poznali že od drugod.

ZGODOVINA SPORTA

Z nogometom so se ljudje v našem
mestu ukvarjali zaradi krepitev telesa,
iz športne entuziazma. Osrednji klub
je drsel iz leta v leto nižje. Potlej smo
se domenili, da naredimo iz njega po-
sel. Nogometnim vernikom naj za de-
narce posredujemo ob nedeljskih po-
poldnevih poldrugo uro »športnega«
izživljanja. Zdad pa gre še ta poslovna
dejavnost rakom, živigat. V poslovnem
življenju si lahko včakih privoščimo,
da likvidiramo slabe gospodarje in
slabe delavce.

KONCNO

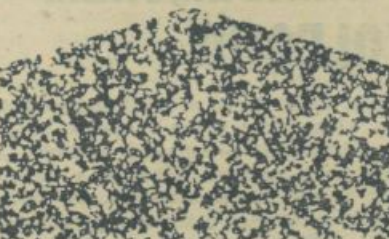
Caravella je pristala. Osrednji prob-
lem našega turizma je rešen in reše-
valcem potopljenih monopolističnih

upov smo dodobra stopili na prste. Pri
vsem tem pa obširnem setavkom v
Delu ni bilo treba reči ostro, da je
črno črno in belo belo.

PRVI PRISPEVEK

Pred dnevi smo pisali o prizadeva-
njih, da bi študentje dobivali revije
za družbena vprašanja in književna
revije po znižanih cenah. S preneha-
njem izhajanja Prespektiv se je tovrst-
ni izbor zmanjšal in je tako doseženo
znižanje. Sicer res števila revij, toda
— namen posvečuje sredstva.

NEKDAJ IN SEDAJ

PREZIHOV VORANČ: PRVI MAJ

...Nenadoma pa sem zagledal skozi brezovo grmovje
celo gručo ljudi, ki se je bližala vrhu. Sli so počasi,
moški in ženske pomešani, in celo nekaj otrok je bilo
zraven. Vse je bilo praznično oblečeno in vse veselo raz-
ploženo. To je bilo videti že od daleč. Poznalo se je
tudi, da je družba zatopljena v živahen pogovor, ker so
nekateri mahali z rokami. Nekateri pa so mrmrali neko
pesem.

PRAZNOVANJE V ZNAMENJU IZLETOV IN TURISTICNEGA ŽIVČAVA:

Na predvečer prvega maja so po hribih zagoreli kre-
sovi. V vseh krajih so proslavili praznik dela s številnimi
kulturnimi in športnimi prireditvami ter množičnimi
zborovanji. Med prazniki pa so ljudje množično odhajali
v izletniške kraje, kjer so preživeli praznične dni.

VELIKE MALENKOSTI

IN VINO VERITAS

V vinu ni več resnice, zaradi tega, ker
ni več niti pravega vina. Večina umetnikov
išče zdaj resnice v — konjaku.

CLOVESKO

Ničlo priznajo druge številke samo,
kadar stoji za njimi.

STARA ZGODBA

To, da imamo pri nas zelo malo satire,
ne pomeni, da je pri nas vse v redu. Prav
nasprotno...

RAZLIKA

Američani so posneli odlični film Imita-
cija življenja. Pri nas pa snemamo na-
vadno odlične imitacije filmov.

ZVEZDE

Med filmskimi zvezdami in onimi pravi-
nimi je vendarle neka podobnost. Navda-
no jih vidimo ponoči.

S celo glavo ne moremo prebiti niti
dela zidu, medtem ko z delom zida lahko
razbijemo precej celih glav.

Nikdar ne gre iz mode samo Evin
kostim.

Nekdo gleda vse skozi dinar, nekdo pa
skozi bankovec za milijon funtov.

Ne vemo, če je kdo umrl zaradi cigaret,
vemo pa, da mnogi žive od njih.

Vetrokaz je navadno na visokem polo-
žaju, ker se obrača tako kakor piha veter.

Bil je tako domišljav, da se je z veli-
kimi črkami in s presledkom podpisoval
celo za radijske tekste.

Paja Kanizaj

MISLI O ŠPORTU

Zdrav duh je v zdravem telesu. Videti
je, da so mnogi naši športniki bolni.

Misel »Ni važno zmagati« so mnogi naši
športni klubi spremenili v »Ni važno s ka-
terimi sredstvi zmagati«.

Nekateri naši boksarji so imeli v ringu
premaio nastopov, zato so borbe prenesli
na ulico.

Alkohol je največji sovražnik športni-
kov. Mnogi naši športniki se kljub temu
večkrat srečajo z njim, da dokažejo, da
se nikogar ne boje.

Rugby postaja čedalje bolj popularen
šport. Vsepopsođ ga že opazimo, tudi v
avtobusih.

Imamo športnike, ki žive za slavo, am-
pak večina jih živi za premije.

Nogomet je napornejši od boksa. Pri
njem se igralci prav tako tepejo, vsaka run-
da pa traja kar 45 minut.

Ivica Djukić

NOVE PAROLE

Podstavimo nogo cenam!

Ne psujte boga v navzočnosti
šefa! Mislil bo, da psujete njega!

Ne dregaj v leva, če je na po-
ložaju!

Dol z malimi bogovi! Živel veliki!

Ne zdravimo birokracije z so-
cialnim!

Ne trkajte se po članskih izkaz-
nicah!